

Где єсть святіший папєж той,
Что в мітрі, в ризі златошитій,
Носил епітрахил святой,
Той, что когди бивал сердитий,
Бил ним диявол в шию битий?
І он, і служка — до пори
Живет і будет в пил заритий,
Ох, все разносять проч вітри!

Где нині царєградский цар,
Той імператор златорукий,
Где честний Франції владар,
Перевишаючий всі дюки?
Он на хвалу Господной муки
Здвигал святі монастири,
Всі слухали єго науки, —
Ох, все разносять проч вітри!

А где Дофін з Кгреноблю, з В'єн,
Храбр і розумен? Где панове
З Діжону, з Долю і з Сален,
Где найстарійнгі їх синове,
Где товариство їх войскове,
Пахолки їх для трубной гри?
Чи всяк вина напился повен?
Ох, все разносять проч вітри!

І принцом смерть суждена срога,
Хоть стіни когтями дери,
Живущим всім єдна дорога, —
Ох, все разносять проч вітри!